

TER EEREN VAN

FREDRIK HENDRIK

PRINCE VAN ORANJE,

Wie is hy, dien de Louwer vorcht,
 En met een aanzicht zoo vernoght
 Gezeten op den zegewagen,
 Nu keert van 's vyf inds nederlagen
 Het is geen Hele van d'ouden tyd
 Maar Fredrik, Hendrik, die de Nijt,
 En al die hem zijn eer misgonaet,
 Al woerdleke heeft verwonnen:
 Die d'Oltenzeelfche vesten draog:
 Die Wezel in nam een' sponzong:
 En Grol heeft tot zijn winst getrokken:
 Dat tweemaal 't Leger op zag breken:
 Die met zijn volk, te voet te rots,
 Veroverf heeft 's Hertogebolch,
 Dat tweemaal 't Leger op zag breken!
 O groote winst van weinig weeken!
 O temmer van dat woest gedrocht,
 Daar noit geen kampen tegens maght!
 Kan haat en niet dien broek verdween!
 Koa dien M'vraadaek dan met sprouwen
 Van vier en Vinken, vlam en rook;
 Moet verrijfijk, vfen Spook,
 Zijn wynd niet ten pool yver jagen?
 Die oadter oorzaak veler plagen,
 Staag knabbelt Heldenbeen verwoest.
 Het lekte Truxes edel bloet.
 En vatte schaw van flale banden,
 Graaf Hohenzollern met ytre tanden,
 Maas, Waalen Yffel, Lek en Rijn,
 Verfigfite het met boos Venijn.
 Naakt God zy lof den roem der Vorsten,
 Aan vrien Granaat 't is geborften.
 Wie fou gelooft en kennen, dat
 Een oon en noit gewonne Stadt.
 Die feutal was en grensfrendel,
 En trots als Bababands pyler float,
 En Holland fcheide, en Brabant gront,
 Zoo overziens, zoo ongewroken
 Gefloopt zouw leggen afgeboken,
 Door 't woen des Hollantfchen Soldaats,
 Dat d'eer van Tilburg zijne plaatf
 Zoo late deere van Oranje?
 Dat d'Oorlogzetel van Hispanje,
 Een flabels doerfluchte troon
 Zoo openlaet van Welmens zoon,
 Tot fchrik van Philipps botgenooten
 Breda had een Baron verflooten:
 Het was dan recht dat een Baron,
 Den Bolch moit ruimen voor dees zoon:
 Dat 's Hertogin nen boe moit worden
 Des Princen bolch, naar 's Hemels orden.
 Ay lieve, zie tog eens 't gedrang
 Van 't vrie Nederlant met zang
 En fpeel voor Hollants heilant kriele:
 Hoe burgers en hoe Boeren zieten
 Hoe out en jong, hoe Vrouw en Maagt
 En wie 't gemeent gemit toe draaght,
 Al lachend door malkandren fwieren,
 Hoe vrolijk Steen en Dorpe vieren
 En luca in 's verwinners feest;
 Die als een hoppan onbevreeft,
 En ruffig 'their voor aas geleide,
 Op 't vlakke van de Mokerheide;
 Alwaar hem inviel 't waarde lijk
 Van zijne oom graaf Luidewijk;
 Die hier in 't harrenas gelievee
 Of na de flagh gewaan, moit fneve
 Door Spanfche haet' zoo fchendig wroet
 Als by zich vroom en eerlijk quaet:
 Terwijl by denkt aan deze daeg;
 Gewoel by fchrepe prikkelage,
 En wraak opziendent 't edel bloet
 Verdabbelt zijne oorloghs moet.
 Terwijl by zich te oorlogh ruffe,
 Zoo doodverft by de Vlaemfche kuffen,
 Die sterke fteen, hoe vast bemurt,
 Van Maas, en Rijn, en Schel' gefchuurt,
 Gevoele 't bange zweet uybreke.
 Hy houde in twiffel met zyn treke;

Vondel gevraagt waarom men den Advokaat Oldenbarneveldt in de print boeren den zegenzang van 't Hertogebolch, en nevens de Helden, in den Hemel had gefelt gaf op flande voet dit antwoordt.

*V'raagt men waarom Barneveldts
 In den Hemel werd gefelt?
 't Is om dat de Pradikanten.
 Die als heilige gewaent.
 Voor hen baden op 's fchavot,
 Voerden zoo xyn ziel toe Gods:
 Toen by, om 's quada' bloet te kuffen,
 Staen in 's Gewoont' zeeven,
 In 't gevoelen van een zwaerd
 Wan gen Patrieten fpaert.*

Die plaasje hoort in J. v. Voedels Poot, 1 deel Pag 28. als mede inde Hekdelijge in Quarto en in Octavo Pag 59.

En Handwerp wacht zyn heie dan boort
 In 't harnas, fchierlijk ruckt by voort,
 En draaft op pyp, trompet, en trommel,
 De Maasbrug over na de Doemmel;
 En vroeg voor bot, voor bloetend blos,
 Op 't veld komt valle voor den Bolch,
 Met Ruiterbende nauw om noeme,
 Gelijck de byen op de bloemen.
 Dit zag de grijze Grobbendonck,
 Men mag eens denker hoe dit klonck
 Gelijck een donde in zyn oore
 Hy lachte en grinnikte uit de toren,
 Toen by op Mey de eerste dagh
 Hier Mars de Maiboom planten zagh:
 Maar 't lachen hem verging ten leften;
 Toen by omringte zagh de velle,
 Die zoo veel rampen had gefuit,
 En meermalas loegh ons Legers uit:
 Die, zedert menis leit ontzette,
 Nog bet op haar verzekring lette,

Met fchans by fchans, en werk op werk,
 Van Graf aan graf, en hooren fterk.
 Hier lag nu thoofd der Heere Staten,
 Flux quam by 't leger der Soldaten
 Een boerehr men wroet, men laaft:
 De byl die kerft, de fchap die graaft.
 Veel boffe worde omgehoue
 Om eenen Bolch; zoo veel Landdouwten
 Geplouderf kaal van ruigte en rijs;
 Geen velintf vlegte nu krans om prijs;
 'k zie d'graven, hier in 't rond gelege,
 Als met een fnoer aan een gerege,
 Met dubble graf, en fchans op fchans,
 D'ontzetter heeft hier kleene kans.
 'k zie 't Hertogebos vergrooten,
 En 't leit in 's Prince val befloeten,
 Wiens krunkelige ommekreis
 Verftrakte een zomerzonneris.
 Beloono blixe nit met grante,
 Met storm op storme uylgate.
 De Veltheer ziet de zege byt
 Ten clode van zyn galery
 Zoo ras de jonghe mijne fpringe,
 De flad gekniet naede zinge
 En kuff des overwinnt haars hande,
 Tot glory der verende lande;
 Dies dankt o Staten uwen Hele,
 Die 't onverwinnylike gewelt,
 Uw flaat ten goen, beftont te kaeuze,
 In 't aangezicht der Bergfite Reuze,
 't Is tyd dat Spanjes baerf zignende,
 Helo is, hier is het oorloghs ende,
 Prins Welheem heeft de goent geheit,
 Zijn nazaat vrijdoms muur geleit
 In root cement van 't bloet de kelden;
 Mit zonden Karasman, dien men zelde
 Ter weereft als een Ferris foch;
 Maar Fredrik heeft het werk volbragt,
 En dapper overwinning kroone
 Gezet voor 't Krijftentrik ten troone
 Op 't fpeit der vrijheit, 't oorloghsgrit.
 Maar vrijheit kanveft wal is dit!
 Laet vryf eigenaar hier af zyn,
 De vryheit als een zonnfchijn,
 Op allerhande flag van menfchen,
 Die om 'tgemene beffe wreefchen.
 Men onder drukt geen vroom gewif e.
 Met boete en gevangenis;
 Men laet Godt rechter van 't gemeent.
 Zyn Vader kochte dit met zyn bloedt.
 Zoo dit gefchiet zoo zal de vrye
 In liefde tot Hollants heerfchappye
 Ontfienke; zoo zal yeder een
 Om 't beffe bidde van 't gemeent:
 Zoo zultge voelen 's hemels zege,
 Uw vyand fchrikken met uw dege:
 Zoo zultge zyn der vremen wijt;
 Het vooreeft van ganfch Krijftentrik
 En leve op de tong der geelfe;
 Tot datge, moe van aardfche feelfe
 Als levens zat, uw Heerlychheit
 Laet hier beneen van elk befehrer;
 'Tonfcherlijk woen van Jupijns vogel
 Op goude wagen met zyn vlogel
 (Die themwaarf neigt, die oorloghock nam
 Uyt Duitfchlants Kerzlerfche fland
 En Adelaars in fanders zwaide,
 Zoo dikmaal Mavors orlogh kraide)
 Gevoert ten hoogen hemel, daar
 Toumoets de zaalge heldenchaer
 De Grooivraaf Adolf met zijn neven,
 Getreden in het eeuwigh leven.
 My dankt ik zie alree van ver?
 Zijn aanfchijn fchittert als een fter,
 Wien Holland wiewoek met gebeden:
 Om dat by thoof van 's vyants fteden
 Opofferde als een heyligh pand
 Zijn Vaders graf, zyn Vaderland.